

OPRAVDOVÝ
KREŠŤAN

POLITICKÝ A SPOLOČENSKÝ TYŽDENNÍK.

<i>Predplatná cena:</i>		Vychodí každú nedeľu.	<i>Redakcia a vydavateľstvo:</i> V Budapešti, VI. okr., Aradi-utca 14.
Na celý rok	4 kor. — hal.	Zodpovedný redaktor a vydavateľ: VIKTOR HORNÝÁNSZKY.	Sem sa majú posielat predplatky a dopisy. Nevyplatené listy sa neprijimajú
Na pol roka	2 „ — „		
Na štvrt roka	1 „ — „		
Jednotlivé číslo 6 halierov.			

Babička.

Národnostná politika.*)

S úľubou som čítal v minulom čísle uverejnený článok «Národnostná politika vlády.» Po prečítaní jeho hneď som si zaumienil, že na poli národnostnej politiky nadobudnuté svoje skúsenosti sdelím ctenej redakcii s tou prosbou, aby tieže, jak ich uzná za hodné toho, uverejnila.

Neraz ma srdce zaboľelo, keď som žiaľne musel skúsiť, že v Uhorsku bývajúce národnosti považované sú jako by za nepriateľov, alebo miernejšie povedané, za nie dosť spoľahlivých synov vlasti tejto. Hovorím, za každým zaboľelo ma srdce, keď som musel skúsiť, že sa o nás Slovákoch jako o vlastizradcoch hovorí. A boľelo ma srdce tým väčšmi, tým páľčivejšie, lebo veď dobre viem, že nielen ja sám, ale odhladnuc od malých výmniek, všetci Slováci sme dobrí vlastenci, ktorí tu od stoeľtí obrábame naše rodné, skalnaté zemičky, jeme svoj chlebiček, tešime sa, keď nás a vlast našu nejaká radosť zastihne a žialime a smútime, keď nás osud navštevuje. Od stá a stá stoeľtí žijeme tu v pokoji a svornosti a bážni Božej, v láske a shode so všetkými, pilne vďačne a bez reptania, zadosť robíme a robili sme všetkým tým povinnosťam, ktoré nám na plecía boly naložené, či sa ony týkaly peňažných splácaní, to jest daní a či vojančiny. Nikdy nám nezišlo na um, aby sme svoju drahú rodnú zem potupovali, ba práve naopak nevieme sa dostatočne nakochať v jej krásach a keď ju z nutnosti kedy-tedy aj opúšťame na kratší čas, neodolateľnou mocou vábi a fabá nás nazad k sebe a my s tou najväčšou radosťou spiechame v svoju rodnú dedinku.

Nuž a napriek tomu, že sa my Slováci s takou vreľou oddanosťou a nekonečnou láskou túlime k svojej vlasti, že nám je najdrahocenejším pokladom, že sme hotovi za ňu kedykoľvek krev cedíť, jako je to možné že nás predsa upodozrievajú, jako by sme neboli takými dobrými vlastencami, jako to môže vlast naša od nás právom požadovať? Dľa mojej skromnej mienky príčinu toho treba hľadať v nasledujúcich okolnosťach.

*) Článok tento dostali sme z vidieku a ponevác s obsahom jeho súhlasne uverejnila sme ho úplne

Tajif sa nedá, že sa medzi nami Slovákmi nachádza pár agitátorov, ktorí sú nespokojní s jestvujúcim stavom vecí, a ktorí by radi jednodruhé premeniť. Týchto pár agitátorov, ktorí sa nevedia do vlastnej kožky vmestiť, nechce sa nijak zpriatelíť s tou myšlienkou, že my Slováci sme členovia jednotného uhorského národa a občania jedného nerozdielneho, politicky jednotného Uhorska; nevedia sa spriatelíť s tým, že tento jednotný uhorský národ a jednotné Uhorsko vytvára možnosť toho, žeby tu mohly národnosti čo politický činitelia jestvovať. Nejde im to do hlavy, že my Slováci sme a vždy sme aj boli len slovenskú reč hovoriaci Uhria a nikdy synovia slovenského národa, lebo taký nejestvuje. Títo páni agitatori zaznávali toto, a usilovali sa tomu dať aj zovňajšne dôkaz. Za takéto zaznávanie toho, že my Slováci sme slovenskú reč hovoriaci Uhria, považovať treba medzi iným na pr. to, že sa na spisoch bývalej Slovenskej Matice nachádzal ruský nápis, že jaknáhle sa v niektorej slovanskej krajine nejaká slávnosť odbavovala, títo páni tam boli a hneď sa vymenovali za zástupcov národa (?) slovenského. Žiaľbohu, ale nikdy som nečítal meno ani jedného vychýreného pansláva, žeby sa bol súčasťnil na nejakej uhorskej domácej slávnosti.

Odohraly sa slávnosti usporiadané k tisícročnému jestvovaniu Uhorska, kto nebral na nich účasť, to boli tí báni, ktorí do Prahy, Záhrebu a Moskvy vedia hneď cestovať, jaknáhle sa tam nejaká slávnosť usporaduje. Mali sme millennárnu výstavu r. 1896-ho. Nehovorím, že bola nejak nadmier skvelá, jaké boly svetové výstavy ku pr. v Paríži, Londýne, Chikagu atď. Výstava bola skromne bohatá zovňajšne, tým drahocenejšou nám ale mala byť, lebo sme svetu ukázali, čo vieme. A keď by táto výstava bola bývala sebe chatrnejšou, sebe jednoduchšou, mala nám ona byť predsa drahou, jedine preto — že bola našou. A čo sme skúsili aj vtedy u «týchto pánov.» Buď výstavu túto v svojich časopisoch ani nezpomneli, alebo keď sa aj zmienili o nej, tak ju len potupovali.

Takýchto a týmto podobných nevlasteneckých činov mohol by aj viac spomenúť, ale nechcem

vyratovaním týchže trpezlivosť ct. čitateľov až nadmier napružiť. Takéto činy jednotlivých nespokojníkov vždy vyšly na svetlo a časopisy ich verejne pojednávaly, pričom celé slovenské obecnstvo viac-menej upodozrievaly z nevlasteneckosti. Takéto časopisecké úvahy bralo široké obecnstvo za hotový peniaz a tiež si myslelo, že Slováci sú nespoľahliví vlastenci.

Chyba je a bola, že široké obecnstvo zo skutkov pár agitátorov, ktorí sa chceli za každú cenu stať slavnými, súdi o celom slovenskom ľude, a keď si tento pre seba prosí aj len také niečo, čo sa pohybuje v rámci zákona, jak vysoká vláda, tak aj verejná mienka vidí v tom hneď nevlastenecký, vlast' zapredávajúci pohyb. Takéto nedorozumenia sa ale veľmi hodia k tomu, aby ochladily obapolnú náklonnosť a lásku, aby nám odcudzily nielen priazeň vlády, lež aj lásku bratov Maďarov.

Dľa mojej skromnej mienky riešenie národnostnej otázky veľmi by mohlo napomôcť aj maďarské časopisectvo, keby činy jednotlivých agitátorov nerozduchovalo a keby tiež nepripisovalo celému slovenskému ľudu, lež — jako je to v skutočnosti — len tým niekoľkým prehnancom. My Slováci sme vozkrs dobrí vlastenci a požadujeme, aby sme za takých aj boli považovaní. Národnostná politika v Uhorsku mala by vychádzať z toho východného bodu, že Uhorsko obývajúce národnosti sú vlastenecké, a že sa ich s cesty vlasteneckosti usiluju zvrátiť len niekoľkí agitátori. Tedy dľa mojej mienky prvou požiadavkou dobrej národnostnej politiky je, aby vláda bola v oči národnostiam taká, žeby videly, že sa im v každom ohľade prisluguje prísna pravda. Bezúhonná dobrá a spravodlivá administrácia veľmi mnoho by prispela k tomu, žeby agitátori ztratili pole účinkovania, lebo teraz im slúži za dobrú zbraň tá okolnosť, že sa miestami udávajú prechmaty, nadužívania, za ktoré sú síce len patriční jednotlivci zodpovednými, za ktoré ale títo prehnanci vládu robia zodvednou, a na tomto základe agitujú potom proti vláde ako takej, ktorá trpí nadužívania.

Riadky svoje končím s vyslovením tej túhy, aby už raz a čím skorej prestala tá bludná mienka, že Slováci len preto, lebo ich materinská reč je slovenská, sú nespoľahliví vlastenci a s vyjadrením toho želania, aby čím skôr bola

prevedená základná reforma administrácie, ktorá odníme široké pole agitácie jednotlivých prehnancov a nespokojníkov.

Slovo k rodákam.

Nielen počas všeobecného rokovania o krajinom rozpočte bola dišputa vecná a nestranná, ale takou je aj pri podrobnom pojednávaní. Z mnohých základne prebraných otázok nateraz zvlášte jednu chceme spomenúť. asíce otázku národnostnú, ktorá nielen svojim dávnym a dlhým trvaním, ale aj svojou hlbokou významnosťou požaduje všeobecnú pozornosť. Je ona totižto hlavne otázkou vnútorného pokoja, otázkou budúcnosti a sily štátu. Zaoberali sa s ňou mužovia ducha a ministerský predseda Koloman Széll pustil sa v nej obsirnejšie aj do podrobností. S uspokojením konstatujeme, že táto otázka už u takých, ktorí sú rodom Maďari, nie je viac strážidlom, ale jednoduchou, v minulosti zle pochopenou, dnes ale už viac-menej zrejmovou politickou a kultúrnou otázkou, ovšem podnes nie dosť ocenenou a nie úplne a základne známou. No urobené sú kroky ku predu.

Dnes-zajtra päť rokov je tomu, čo my v tejto otázke naše skúsenosti, naše náhľady, naše presvedčenia a pravdy hlásame, bohužiaľ v oči verejnej mienke nie ešte cele s tým úspechom, ktorý zaslúžime a ktorý by bol tak potrebný v prospech krajiny, národa i národností.

Chyba väzí v tom, že smerodajní politikovia hnutie národností z čiastky s podozrivosťou, z čiastky veľmi povrchno pozorujú.

Veľký a neblahých následkov plný omyl je to, že občania nemaďarského jazyka už pre svoj rod sú akoby nepriatelia celosti štátu a jednotného národa, kdežto zase tí, ktorí bez rozmyšľania ako by svevolou nevdužia sa ako spojenci k jednotnému politickému národu, ale tento za kmenový uznávajú, za rodových členov tohože národa sa vyhlasujú, takí s oduševnenosťou sú vítaní; nuž oboje je nemiestnym. Občania nemaďarského jazyka a pôvodu môžu byť a s nepatrnými výnimkami aj sú dobrí, spoľahliví a verní vlastenci, istotne istejší a spoľahlivejší ako takí, ktorí ľakko zriekli sa svojho pôvodu, lebo tí, keď sa už raz bez najmenej pochybnosti premenili, s istotou v premenených okolnostiach zas ľakko uprchnú a poznovu sa premenia a zamenia.

Verný, spravodlivý súdruh zostane verným ako v blahu tak i v nešťastí. Nuž keď my občanov vlasti nemaďarského jazyka pre otázku reči svevolne popredku z národa nevytvoríme, lež takých ako údov jednotného národa považujeme,

aj národnostnú otázku vidíme v inom svetle: je ona potom nie otázkou millionov občanov maďarského jazyka, ale otázkou len jednotlivých ľudí iného smýšľania z pomedzi tamtých, a závažnosť i významnosť otázky cele iný výraz dostane.

Zas opakovať musíme, že chyba väzí v povrchnom pátraní smerodajných politikov, no vo veľkej časti aj v národnosťach. Občania maďarských národností, tí občania totižto, ktorí spolu s nami na základe zásady jednotného štátu a národa stoja, nedávajú dostatočný a všetkým porozumiteľný, verejný význam tomuto ich smýšľaniu tým, žeby to vo svojich, no rečou krajinou písaných orgánoch sdělili tak, aby to každý občan vlasti jednako porozumel a tak i uveril. Smerodajní politikovia ale svoje informácie nehľadajú tam, kde by ich mali: totižto u massy ľudu, ale len povrchno z výstredných národnostných časopisov, a i to nie tak, žeby činnosť týchže s ustavičnou pozornosťou sprevádzali, ale obyčajne len z tých článkov, ktoré štátny zástupca inkriminuje, a ktoré počas porotného súdobného pokračovania do reči štátnej preložené do verejnosti prídu.

Nuž z článkov týchto a im pribudných nemožno a neslobodno je čerpať informáciu o národnostnej otázke, lebo veď tie už nie sú politickým vierovyznaním, ale predmetom trestného práva, ktoré — hárs akým jazykom písané — padly pod zákon. Z týchto na smýšľania členov tej alebo onej národnosti uzatvárajú je omyl, chyba, ba hriech.

Čo sa týka samých hornouhorských Slovákov, smele môžeme tvrdiť, veď tisícročná minulosť státisícimi príkladmi to dokazuje, že oni boli vždy obetovaví, verní vlastenci, a takými sú i dnes i budú na veky, len dôveru a uznanie toho očakávajú i požadujú. V bratskej shode žili s bratmi Maďarmi, spolu sa tešili a spolu krvácali i životy kládli za vlasť a spoločnú slobodu. Že najdu sa aj mnohí nespokojenci medzi nimi, to sa i v inej rodine najde, ako u Slovákov, tak aj u Maďarov: všetkých rovnako uspokojí nikdy nebolo možno.

Nuž tedy preč s upodrozrievaním i tých a takých, ktorí to nezaslúžia, a bude trvanlivá shoda i pokoj. Prisnejšie pokračovanie oproti vinným a oprávnenie verných a národnostná otázka riešená je i vymazaná navždy s denného poriadku. Dôvera budí dôveru i prichylnosť, netreba sa báť a neslobodno strašiť. Smelý nezná bázne, a v boji najde i inú zbraň, ako strašenie, ktoré i tak iba zbabelých a blbých pomúti.

Hovoríme na sneme i v časopisectve reč, ktorej všetci porozumiete, a my presvedčení

sme, že sa snadno dorozumieme. Dorozumenie vzbudí vzájomnú úctu, dôveru a večné bratstvo. Spolu nás nenie mnoho, tým malichernejší sme osebe potriedení, a časy sú také, že potrebné nám stáť v pevnom celku, jedon za všetkých a všetci za jedného. Veď ten zväčšený, zmohutnený národ je zárukou trvania všetkých v tých snahách a obyčajoch, v ktorých sme sa zrodili, žijeme a trváme.

Nemáme súrnejšej a úprimnejšej rady ku všetkým občanom vlasti bez rozdielu jazyka, pôvodu a smýšľania, ako tej: milujme sa, ctíme sa vzájomne, podporujeme sa jedni druhých, slúčme sa v jeden nerozdielny celok na základe práva i zákona a ako svorní budeme vo vnútre, tak mohutnými ukážeme sa na vonok, a keď spoločné blaho bude nám za podiel, ani brány pekelné nás nepremôžu.

Pravdomil.

POLITICKÉ ZPRÁVY.

Jednoročné úradovanie terajšej vlády. 20. februára minul tomu rok, čo kráľ poveril Kolomana Szélla zostavením novej vlády a 1. marca sa nová vláda už v sneme predstavila. Činy, blahonosné činy jej sú všeobecne známe. Vymenovanie jeho za ministerského predsedu razom všetko zmenilo, mimozákonný stav, ktorý trval skoro úplne dva mesiace, a ktorý brozil novým nebezpečením, prestal. Predlohy, potahujúce sa na vyrovanie, boli prijaté a do života uvedené, tak že slobodné rozhodovanie krajiny bolo zabezpečené. Kvóta bola pozdvihnutá na 34 a 6 desatín percenta. Slobodomyselná strana prinavrátením sa odpadlíkov a vstúpením národnej strany zmocnela. Na čistotu polieb potahujúce sa garancie boli uzákonené. Obštrukcia prestala. Štatúty snemovne boli bez zavedenia klotúry zmenené. Konštitucionálny život bol na každom poli zpätuvedený.

Toľkoto možno v krátkosti povedať o jednoročnej činnosti Széllého ministeriama. Hlavnou zásluhou jeho je, že uviedol pokoj vo verejnom živote, hlavne ale v sneme, čoho prirodzeným následkom je, že náš verejný život napreduje. — Z príležitosti tohoto jednoročného jubiléuma prajeme ministerskému predsedovi, aby ešte mnohé roky zdrarne a s prospechom riadil naše krajinské záležitosti.

Ministerský predseda u kráľa. Sotva jeho veličenstvo prišiel do Budapešti, hneď nato ešte v piatok odpoľudnia prijal na dlhšom výsluchu ministerského predsedu Szélla, ktorý referoval o stave verejných záležitostí.

Pôjdnávanie rozpočtu ministerstva vnútra trvá tohoto roku preto tak dlho, lebo viac vyslancov priviedlo do reči národnostnú otázku a otázku reformy

administrácie. S národnostnou otázkou môže sa snem zaoberať celé mesiace, bez toho aby ju vyčerpali, lebo koľko hláv, toľko rozumov, každý vyslanec by totižto inakšie chcel riešiť túto otázku. Dšputa ale má predsa ten osob, že sa vláda obznamenala so smýšľaním vyslancov a počula mnoho dobrých rád, ktoré pri sriadení otázky bude môcť prípadne upotrebiť. — Otázka reformy administrácie — žiaľobu — nachádza sa ešte vždy len v stave predpráce a vláda ani nebola vstave určiť čas, v ktorom predostre hotové predlohy.

Z Rakúska. Rakúska ríšska rada svolaná je na 22. februára. Svolanie snemu predišly porady, jako by sa dala docieľiť shoda medzi Nemcami a Čechmi. Ačkoľvek porady trvaly dlhší čas, dohodnutie sa predsa nedocielilo, následkom čoho ríšska rada zťažka bude v tom položení, žeby mohla predlohy vlády pojednávať. Rakúsky ministerský predseda Körber aspoň to chce docieľiť, aby ríšska rada prijala návrh zákona o povolení rekrútov a návrh o brannej moci. Po prípadnom prijatí týchto návrhov, jak ríšska rada nebude práceschopnou, vláda ju rozpustí a vypíše nové voľby.

Z Afriky. Anglické zprávy hovoria o samom víťaznom napredovaní anglického vojska. Tieto chýry o zvrtnutí sa vojanského šťastia k dobru Angličanov prijíma svet s istou nedôverou. Nedôvera táto je celkom oprávnená, zvlášte keď povážime že minulý týždeň pojednával anglický snem návrh zákona o povolení nových výdavkov na vojnu. Aby dišputa bola čím hladšia a vyslanci povoľnejší, potrebné boly chýry o víťazstve Angličanov; tak sa zdá tedy, že chýry o víťaznom napredovaní anglického vojska boly do sveta pustené len tým cieľom, aby vláda čím skôr dostala k pokračovaniu vojny potrebné peniaze.

KRAJINSKÝ SNEM.

Zasadnutie snemovne vyslancov dňa 14. februára. Pred denným poriadkom Ludvik *Fest* žiadal od ministra orby vysvetlenie ohľadom tej reči, ktorú povedal vládny komissár Eduard Egan na shromaždení toho výboru, ktorý má za cieľ polepšenie stavu Rusínov. Menovaný komissár v otáznej reči ostro odsúdil skutky a činy z Haliče privandrujúcich židov.

Minister orby *Darányi* upozornil snem nato, že výťah tej reči časopisy doniesly síce, lenže každý časopis inakší a inakší výťah priniesol, aby sa tedy zistilo, čo vlastne povedal, vyzval menovaného komissára, aby mu úradne sdělil reč a vysvetlenie tejže. Minister *Darányi* už ale aj teraz upozornil na to skutočne blahodarné účinkovanie, ktoré komissár Egan vyvinul v prospech Rusínov.

Gabriel *Ugron* žiada, aby Eganova reč bola doslovne vytlačená, lebo len tak môžu byť rozptýlené prípadné nedorozumenia. Neslobodno medzi obyvateľstvo siať semeno náboženskej nenávisti.

Zatým sa prešlo k pojednávaniu rozpočtu, asice pojednávaly sa trovy fiumanského gubernátorstva. O verejno-právnom položení mesta Fiume hovoril ministerský predseda *Szell* a Ferdinand *Horánszky*, obaja uznali, že mesto Fiume má väčšie práva, než stolice, zato ale nemá to právo, aby vláda bez privolenia mestskej rady fiumanskej nescela tamže uvádzať zákony do života. Prijaté boly ešte výdavky na podporu honvédov z r. 1848-ho a výdavky ministerstva pri hoku kráľa.

Zasadnutie snemovne vyslancov dňa 15. februára. Dnes začal snem pojednávať rozpočet ministerstva vnútra.

Gróf Anton *Forgách* zaoberal sa hlavne s administráciou a k napraveniu tejže odporúčal, aby sa hlavná váha kládla na súčasť a vzdelanosť administratívnych úradníkov a aby dostali náležité platy. Administrácia môže byť len tak dobrá, keď spočíva na národnom základe.

Béla *Komjáthy* zase hovoril o národnostnej otázke. Reč ministerského predsedu poskytla pekné nádeje, že národnostná otázka bude sriadená, ale rečníka predsa neuspokojila. Odporúča s pozornosťou sprevádzať peňažné pramene národnostných pohybov a pozorovať každý krok agitátorov. Keď to budú vidieť tie živly, ich účinkovanie bude veľmi obťažné. On by napomáhal kulturálne a hospodárske snahy národností, s láskou treba vystúpiť voči národnostiam, ale za každú cenu treba vymaniť ľud spod vplyvu agitátorov. Zamedziť treba polurovania národnostnej tlače. Tento štát musí byť uhorský. Rozpočet neprijíma.

Pavol *Latinovics* súri polepšenie platu administratívnych úradníkov, sriadenie záležitostí chudobných a dôchodkov obecných lekárov.

Ludvik *Holló* vyslovil sa proti soštatneniu administrácie a zaoberajúc sa s reformou administrácie, žiadal pre obce také vrehnostenské sriadenie, ktoré by bolo ochranou proti ľubovôli a baštou štátu.

Alexander *Purgly* je prívržencom soštatnenia administrácie a obširne rozvíňuje, jaké reformy by boly potrebné, aby sa administrácia stala dobrou.

Rudolf *Páler* žiadal revisiu volebného zákona. Zákon o súdení kúrie vo volebných záležitostiach otvára ešte väčšiu bránu ku podplácaniu voličov.

S tým sa zasadnutie skončilo.

Zasadnutie snemovne vyslancov dňa 16. februára Pri pojednávani rozpočtu ministerstva vnútra dišputa vrtí sa hlavne okolo národnostnej otázky. Aj dnes väčšina rečníkov hovorila o nej. Prvý rečník rumunský vyslanec Teodor *Fassie* vyhlásil, že je verným prívržencom jednotného, nerozdielneho Uhorska. Ohradzoval sa proti tomu obvineniu Komjáthyho, že Rumuni chceli by sa vliat do Rumunnska; on aspoň nikdy a nikde nespozoroval protištatne snahy. Prejdúc na otázku administrácie, žiada, aby bol rozmnožený počet okresných a obecných notárov. Rozpočet prijíma.

Gróf Alexander Benyovszky žiada takú národnostnú politiku, ktorá by soslňovala uhorský národ v oči národnostiam.

Július Werner hovoril obširne o národnostnej otázke poukazujuúc, jako nemčia Nemci v Pozňansku, Rusi rušia v Poľsku, a jako vo Francúzsku obťažujú osadzovanie sa cudzincov. Rozvinul ten dávny blahodarný pomer, v jakom žili prv obyvatelia Uhorska v bratskej shode, v jakom úprimnom priateľstve oslavovali svoje rodinné slávnosti a jako sa spoločne tešili nad úspechami a jako spoločne žiaľili nad nehodami vlasti. Vyzdvihoval pekné snahy vlády, ktoré v svojej reči ministerský predseda tak dôrazne a jasne rozvinul.

Béla Mezössy za najväčšiu chybu pokladá, že štát uhorský nemá sociálno-politického programu. Poukázoval na sociálnu politiku nemeckého cisára Vilhelma, ktorý pri rozmnožovaní svojej armády veľkú váhu kladie na blahobyt robotníckeho ľudu. V Nemecku je robotník zaopatrený a poistený na každý prípad. Prečo nenie tak u nás? V ňom má byť vzbudená dôvera ku predstaviteľným a tým sa docieli dobrá administrácia. Rozpočet neprijíma.

Zasadnutie snemovne vyslancov dňa 17. februára. K rozpočtu ministerstva vnútra prehovoril dnes prvý Pavel Ruffy, ktorý súri čím skoršie reformovanie stoličnej administrácie. Už od desať rokov sa hovorí, že stoličná administrácia bude reformovaná a táto okolnosť je príčinou toho, že stolice v poslednej dobe nič nepodnikly, nič nespravily k napraveniu administrácie, asice preto nie, lebo s roka na rok očakávaly soštatnenie administrácie. Prosí snem, aby terajšiu dobu pokoja použil k soštatneniu administrácie.

Franc Major zaoberal sa hlavne s otázkou zdravotníctva, zaujímal sa lekárov, žiadajúc pre nich lepšie hmotné polozenie.

Teraz bolo pretrhnuté pojednávanie rozpočtu, lebo minister orby Darányi odpovedal na interpelláciu v záležitosti tej reči, ktorú vládny komissár Egan povedal v Munkáci. Minister hovorí, že mu Egan zaslal osvedčenie, v ktorom vyhlasuje, že ani zďaleka nechcel uraziť židovského náboženstva spoluobčanov našich. V reči svojej hovoril len o privandrujúcich židoch z Haliče a čo povedal o nich, to aj dnes podržuje, lebo každodenne vidí, jako sderajú rusinský ľud; to čo povedal o židoch z Haliče k nám sa sťahujúcich, nepotahuje sa na domorodých židov. Minister hovorí ďalej, že sa vláda rozhodla, že tým cieľom, aby prekazila takéto prechmaty haličských židov, základne a čím rýchlejšie sriadi záležitosť privandrovania haličských židov do Uhorska.

Darányi osvedčil sa, že zazlieva reč Eganovu, lebo táže zavdala podnet k nedorozumeniu; osvedčuje sa, že vláda rovnakú ochranu poskytuje každému bez rozdielu na vieru. Egana ponechá aj na ďalej čo komissára, lebo dosiaľ v napomožení hmotného stavu Rusínov dosiahol skutočne skvelý výsledok; pokračovanie jeho neslobodno posudzovať dľa reči, ktorú prenáhle povedal, lež dľa

skutkov, ktoré sú nanajvyš blahonostné. Prosí, aby snem túto otázku považoval za úplne vybavenú. Reč ministrova bola prijatá s blučným potleskom.

Zasadnutie snemovne vyslancov dňa 19. februára. Dnes hovorili traja rečníci, asice prvý bol August Pulszky, ktorý hovoriac o národnostnej otázke, prizvukoval, že keď sa národnostiam v Uhorsku poskytne spôsob hospodárskeho, hmotného a duševného vývinu, tak národnostná otázka sama od seba zanikne, lebo národnosti tu budú vidieť svoje blaho. Ostatne rečník je toho presvedčenia, že veľká časť národností i teraz je verná uhorskému štátu, veď volia svojich vyslancov do snemu a preto netreba zabúdať, že nespokojenci, ktorí sú hotoví ku krajnostiam, ponevác sa snažia vyniknúť, sú o veľa v menšom počte, než sa to zdá. Tam kde sa objavia výstupníci, povinnosťou vlády je aby najprísnejšie pokračovala. Používanie jazyka národností považuje za právo jednotlivca. Niet uhorského štátnika, ktorý by sa pustil do reči s národnostami ako politickými činiteľmi. Prejdúc k administrácii odporúčať prísne prezkúmanie administrácie stolíc v celej krajine. Rozpočet prijíma.

Ján Molnár hovoril o snížení censu. Drží za oprávené, aby mal každý volebné právo, kto platí štátnu a obecnú daň. Treba uviesť tajné hlasovanie dľa obcí a znova podeliť volebné okresy.

Valér Smialovszky voči Molnárovi poznamenáva že v Nitre 57 krov tvorí census. Jak nižšie by sa mal ešte census znížiť? Počet voličov sa počas posledného popisu rozmnožil. Hovoriac o reforme administrácie prizvukuje, aby sa pri prevedení tejže bral náležitý ohľad na obyvateľstvo. Administrácia môže byť dobrá a lacná zároveň. Obširne zaoberal sa rečník s veľkou úmrtnosťou detí, a odporúčať, aby pri trinástich nemocniciach sriadili habské náukobehy. Rozpočet prijíma.

Zasadnutie snemovne vyslancov dňa 20. februára. Aj dnes bola reč zväčša o národnostnej otázke. Prvý rečník barón Solymossy osvedčil sa, že je proti zavedeniu všeobecného volebného práva, lebo drží za nemožné, aby aj ten mal hlas, kto neplatí daň. Čo sa týče národnostnej otázky, chce ponechať národnostiam tie práva, ktoré im dáva národnostný zákon z r. 1868-ho. Rozpočet prijíma.

Jozef Vészi zaoberal sa výlučne s národnostnou otázkou. Terajší pokoj drží za vhodný, aby sme sa mohli bez nebezpečia zaoberať s touto otázkou. Rečník je zato, aby prišli do snemu národnostní vyslanci, tu ale nech netvorí zvláštnu národnostnú stranu, ale nech sa pridružia k jednej lebo druhej z terajších snemových stránok. Rečník neni za tú politiku, ktorú Komjáthy hlása, aby totižto Uhorsko bolo výlučne maďarské. Od tisíc rokov žiadna vláda neprevádzala takúto politiku. A ani nebolo potreby na takúto politiku, lebo národnosti, keď aj zachovávajú svoje obyčaje a mravy, citom boly vždy vernými synami uhorskej vlasti. V národnostnej politike vlády je to uspokojujúce, že sa zakladá na práve. Ministerský predseda sa osvedčil, že jednotu uhorského

štátu bezpodmienečne obráni, národnostiam ale ponechá ich zákonom zabezpečené práva. Rozpočet prijíma.

Vilhelm Melczer prosí ministerského predsedu, aby sa nedal zväbiť a aby zotrval aj naďalej na stanovisku zákona v oči národnostiam.

Imrich Vargies je toho náhľadu, že uhorská štátna moc nemôže ináč prísť do potyku s úradmi, jako v štátnej reči, národnostiam ale treba dovoliť, aby v svojom kruhu užívaly svoju reč.

S tým sa zasadnutie skončilo.

Vyzvanie.

Drž sa domu, chráň si role,
Pracuj tu, čo sily stačia:
Požehná ti Boh mozole,
- Zľahčí farchy, čo ňu tlačia.
Neľakaj sa zloby hromu:
Drž sa Boha, ver — hľaď komu.

Neopúšťaj rodinnú zem,
Never v diaľke že je blaho;
Pozri, koľkí hrnú sa sem
Bohatnúc, bárs prišli naho.
Cudzinec kde ráj má nový,
Nesmie zhynúť tam domovj.

Miluj si vlasť, otcov kosti
Spočívajú v nej v pokoji;
Mnohos' prežil v nej radosti,
Kam zrieš, všade sú tu tvoji.
Nuž opustiť chceš bys' bratov,
Nechaj cudzím vlasť najatou?

Lepší doma kúsok chleba,
Že v cudzine hojnosť veľká:
Nectí svojich, ani seba,
Pri odchode ktorý nelká.
Kde kolíska stála tvoja,
Vyčkať tam máš koniec boja.

Vo vlasti žiť, nie právo len,
I povinnosť je to tebe:
Kto z nej žije, i brániť ten
Povinný je ju v potrebe.
Len keď láska ňu nepúta
Chod! — ztratíme — darmožrúta.

Pamätaj na smrť!

Rozmýšľanie v popolcovú stredú.

Už odzneli aj posledné veselosti fašiankové a ozvaly sa struny vznešenejšej prirodzenosti takým hlasom, jaký ústa nemôžu napodobniť, lebo nad všetku hudbu hlbšie poníma ducha nášho. Veľkolepé výtvory hudobné najprvších umelcov sú len tmavé smyselnosti toho nebeského hlasu, ktorý sa ozve v popolcovú stredú na napomínajúce slová cirkve v nádrach opravdového kresťana: pamätaj na smrť!

Pamätaj na smrť! Je to krv zmrzajúci súd na tyrana, na zákon šliapajúceho, na skupáňa, na zhánajúceho sa za pôžitkami, na hriešnika; ale pod jedným je aj balsamom útechy pre toho, ktorý nasledujúc vnuknutie

ducha svojho, z celej sily svojej koná, čo mu božské a svetské povinnosti nakladajú, a s nezlomnou dôverou v Pána Boha bez reptania znáša ťažký kríž, lebo musí znať, že zomre, a že je táto smrť počiatkom opravdového života, najčistejšej blaženosti.

Pamätaj na smrť! aj toľko môže znamenať: zúdzdi žiadosti svojej! Človek, si prach a popol, musí zomreť, a čo aj hneď na smelých krídlach túžboznania vyletíš ku hviezdám, vymeráš cestu ich na minúty; zostúpiš znovu dolu a čo je na povrchu zeme, podivným ostrovtipom do sústavy spojiš. Vozenie-li ňu neuhasiteľný smäd túžieb do tajomstva plnej vnútornosti zemskej, vyskúmaš

to, čo oko nevidelo, nezbadalo a vťahneš to do služebnosti tvojej. Všetko ňa zvelebuje a obdivuje, sputnáš celý viditeľný svet, skvieš sa jako ligotná hviezda, a ponevác si len hviezda, musíš aj ty spadnúť jedon raz!

Prespevuješ, závodíš so slobodným vtáčkom, pieseň o božstve, ku ktorej sa možno len chválospevom priblížiť. Každý hlas piesne tvojej rozumia, sto srdce sa rozpáli na tvojej láske, taktiež toľko srdce podeli trápenie tvoje, boľasť tvoju. Chladné srdce tyrana otrasiš, hoľu pustatinu pretvoríš v čarovný kraj, spievajúc v nádeji, postavíš most ponad nebezpečenstva plnú prepasť zúfalstva a za všetko toto ňa ovení vavrínom povďačný vek; ale ponevác si zaslúžil večný život — musíš zomreť!

Hovorí, že láska je trvajúca životná sila. Miluješ celou dušou, z celej hĺbokosti šľachetného srdca svojho, celou myslou; každá kvapka krve tvojej je najdokonalejšia láska — a aj teba milujú. Zo začiatku je to len predmet tvojej neobmedzenej lásky, potom ňa obkľúči rodina, jako skvelo oživujúce slnko dav mesiacov; z nevyčerpaceľnej lásky tvojej súčasniš hojne každého; lebo pokiaľ dávaš, aj sám získaš. Predsa, keď túto zemskú blaženosť za zničie sa nemohúcu považuješ, keď ani netušíš, že táto nekonečná láska nenie iné, jako uspokojenie sobeckých žiadostí, skrze šťastlivé okolnosti usrozumejúcich sa súcitných srdce, musíš zomreť, aby si ten prameň najcistejšej lásky poznal, ku ktorému ani tá najodvážlivejšia obrazotvornosť nemôže dôjsť.

Duch tvoj snaží sa do výšky, srdce tvoje len šľachetnosti holdovalo a predsa ho pomluvačný jazyk do blata ztrhnul. Dlhý žiaľ odokryje ti posteľ, slza ňa uspi, núdza a bieda nad tebou bdie, boľasť ňa zobudí, a kým je telo tvoje zmorené, duch tvoj sa vo vznešenej veľbnosti pozdvihne len na toto napomínajúce slovo: pamätaj na smrť!

Hryzie li dušu tvoju pekelná závišť? Tráviš trpké trpké dni, bezsenné noci, lebo miláčkovia slepého štastia oplyvajú leskom a bohatstvom, vysínú sa na nezaslúžený stupeň hodnosti, pričom ty zápasíš počestnou zbrojou a svet považuje najvyšš za prirodzený tvoj ňazký boj, bez všetkého uznania len k dennému poriadku prejde nad tvojimi zásluhami? — Každý vek mal, má a bude mať rozmary! Prebojnejšie ňa nemôže nik vnútorne odmeniť, preto tak ty, jako aj miláčkovia osudu musíte na jedno a to samé heslo posluchať: pamätaj na smrť!

Posyp čelo svoje popolom nech sa ho dotkne najblavnejšej moei zemskej zlatá, alebo od ňazkého skusovania ostrá, končito pichľavá koruna! Posyp popolom svoje hrde čelo, nech skrýva trebárs oznamujúce myšlienky od Pána Boha pochodiaceho ducha, alebo úplnú nevedomosť; na povrchu zeme tejto je vykázany konečný cieľ života nášho, kam učený a neučený, mocný a slabý, šťastný a nešťastný, pán a žobrák, úradník a sedliak spoločne, jako srovnani putujú, lebo musia zomreť!

DOPISY.

Dolný Kubín, vo februári.

Velactená Redakcia!

Nie sme Rusniaci, no pomery naše v mnohom podobné sú im. Patrná časť ľudu nášho tiež upadá a príčiny sú tie samé. Našinci sťahujú sa valným počtom za more a namiesto tých hrnú sa k nám osoby cudzie, neznáme a záhadné, istotne nie na osoh náš a sotva i v prospech štátu. Máme síce dostatočný zákon, obozretné nariadenia vládne, máme i vrchnosti, ale keď tieto nie sú dost obozretné ba často až ku podivu mäkké, vtedy ani dobrý zákon, ani otcovské nariadenia vlády, nič alebo aspoň dost neosožia.

Len jeden príklad spomeniem. Od nás odišiel jeden pekár kresťan do Ameriky, a žil tu asi od päť rokov jeden z Galicie privandrovaný izraelit, úplne bezmajetný a len na dietky bohatý. Tento má syna, udajne pred assentírkou sa skrývajúceho a nie vraj bezúhonného, lebo že už opätne sedel. Syn ten je pekár, a bárs ani jeho otec ani on nie sú príslušní do Uhorska, a vzdor tomu, že kubinskí pekári traja to židia, sami chodili do slúžnovstva s prosbou, aby nie tomuto haličskému občanovi, ale tunajšiemu pekárovi daná bola licencia, predsa on dostal priemyslové povolenie. Jeden s interessovaných pekárov, sám starý už žid, hovoril mi toto, dokladajúc svojim praktickým rozumom, čo že vraj budú Kubinci jest počas židovských sviatkov, keď vraj my židáci ako počas Veľkej noci ani žemiel ani chleba cez osem dní piecť nebudeme. A starý pekár mal ešte i v tom pravdu, keď doložil, že za týchto cudzincov o pár rokov Kubín bude platiť náhradu za liečenie a iné trovy. Nuž veru sišiel by sa prísnejší zákonný dozor i na tých, ktorí na druhých dozerat by mali. Neskoršie viac. *Známy.*

Lisková, dňa 18 februára.

Vysokocentý pán Redaktor!

Keby nebola tu i tu svatba, skoro by sme ani nevedeli, že sú fašiangy. Ale i to len bez muziky býva od tých čias, ako sú civilne matriky zavedené po obciach. Od tých čias nemá žiaden občan na svatbe muziku, ani žiaden nebude mať, kým vraj matriky neprestanú. Na miesto husiel a basy potrebujú harmoniky a pri týchto sa zabávajú. Po tieto dni nás taká svatba bez muziky vyrušila na cestu sa podívať. Videli sme jeden voz, na ktorom bolo toľko dievok a mládencov, ani čo by ich bol nastýkal doň. Išli práve po rucho si spievajúc: „Už som sa vydala, Bože Hospodine, mám sa ja nachodiť s hrucem po dedine.“ Na voze, ako hovorím, bolo ich toľko, že by nebol mal už kde jedno jablko hodiť. Ale nielen že ich bolo plný voz, ale ešte i po bokách boli naliepaní. Naraz sa kone trhnú, vyskočia s vozom na brobku skál

a voz bol prevrátený. Nastal krik a plač; ľudia sa sbehli ratovať, lebo sa nazdali, že ich je zo desať zabitých. Na veľké šťastie všetci hore vstali, len jedna 17ročná dievka ležala na zemi a vozár v jarku. Vozárovi sa nestalo nič, okrem že sa trochu okúpala, ale dievka tak nešťastlivo padla pod voz, že jej obe nohy dolámalo. Na radu doktora Šrobára poslali ju do Tešína liečiť.

Po tieto dni sa staly aj malé krádeže v našej obci. Jedon čo rád veľmi mäso jedáva, ukradol ovcu, ale ju zle schoval, našli mu ju žandári v truhle pod hábami. Priznal sa žandárom, ktorí zapisnicu vzali s ním a jeho pustili na slobodu do tých čias, kým bude predvolaný. Tento si ale tak premyslel, že vzal nohy na plecía a ufujazdil do Ameriky. Pred pár dňami zas cigán mal príležitosť sa dostať na krémárov pôjd a tam práve po praní suche háby našiel, s nobavicami a topánkami cez záradu utiekol. Krémárka práve bola v zahrade, vidiac cigána s batohom, skričala naň, že čo nesie a kde ide? „Nech ša neboja nič, neukradol šom im nič, nech si len pošedia tam!“ Len keď cigán bol za horami, vtedy zbadali, že to ich háby cigán odniesol. Cigána ešte posiaľ nechytli, len niektoré háby poznali u komediantov, ktoré im pravda žandári odobrali.

Sme pri konci februára, a ešte tak povediac zimy nebolo, len blata, toho máme až sa nám už spríkrilo.

S Bohom! *Liskovan.*

V Horných Šipicach, dňa 18. februára.

Blahorodý Pán Redaktor!

I v našej obci previedla sa voľba predstavených dňa 16. februára. Boli sme veľmi zvedaví, kto prevezme dedičstvo dosavadného rychtára Jána *Miškovic*, ktorý po trojročnom úradovaní rozhodne vyhlásil, že nechce byť ďalej rychtárom. Nie preto sme boli zvedaví, kto bude novým rychtárom, žeby snád starý rychtár nebol zodpovedal, aj to nie, lež preto, že Ján *Miškovic* priviedol obec do rozkvetu, pod jeho úradovaním zaviedlo sa opatrné sporenie pri obci, tak že pod ním sme si aj všetko posplácali, preto teda boli sme zvedaví, kto bude jeho hodným nástupcom.

Voľba sa previedla v najlepšom poriadku. Náš pán slúžny *Zoltán Halmi* zahájil voľbu, kandidujúc trochu a zároveň sa pýtal, či chceme voliť jednohlase alebo hlasovať. Keď sa ozvaly hlasy, aby sa radšej hlasovalo, nuž bolo nariadené hlasovanie. Dôverníkmi boli pán rim.-kat. farár *M. Matušik* a pán evanj. farár *B. Dianovský*. Výsledkom hlasovania bolo, že za nového rychtára zvolený bol *Jozef Maliček*, čo vzbudilo všeobecnú spokojnosť. Novovzvoleným boženikom je *Ján Durov*. Prechováme nádej, že nový rychtár zodpovie tej dôvere, ktorú v neho skladáme a že našu obec povedie ďalej po ceste rozkvetu k blahobytu nás všetkých. Prajeme novovzvolenému úradu aby šťastlivo mohol v tejto práci pokračovať.

Počasiu máme špatné, že je to až skoro k zúfaniu. Od troch týždňov lialy sa dažde a blata bolo mnoho. Trochu síce počalo mrznúť, no neviem ako bude ďalej, keď je počasie u nás veľmi premenlivé. Bože popraj nám lepšieho počasia.

S úctou *Ján Szamel.*

Sebechleby (hontianska st.), 21. febr.

Vysokoctená Redakcia!

Dlhší čas som nemal žiadnej príležitosti, aby som bol ctených pánov čitateľov o voľacom upovedomil, lebo u nás sa stáva málo čo nového.

Dňa 17. februára mali sme rychtársku voľbu, hlavný pán slúžny kandidoval troch: bývalého rychtára, jedného prisazného a jedného, ktorý dosiaľ žiadou úrad nezastupoval. Predošlý rychtár, *Demian Ambros* bol 6 rokov rychtárom, ten už ďalej úradovať nebecel; za tých 6 rokov bol vždy dobrým rychtárom, teraz bol ale *Dholucký* za rychtára vyvolený, od ktorého očakávame, že aj on bude dobrým rychtárom. Za vicerychtára bol zvolený *Jakub Haluška*, mestký pokladník je *Gregor Grajciar*, dvaja prisazní *Bertalan Uhler* a *Martin Uhler*. Tak celý úrad máme nový, zo starého úradu ani len jedon nezostal. Hlavný pán slúžny by bol rád býval, keď by aj zo starého úradu boli ostali po predošlej známosti, ale naši občania vypovedali, že keď je rychtár nový, aby celý úrad bol celkom nový.

Nového máme to, že v januári jedného, asi 7ročného chlapca pohryzol besný pes. Chlapca poslali do budapeštianskej nemocnice.

Zimu máme čudnú, namiesto snahu vždy dažde a veľa blata, sanicu sme nemali len asi 4—5 dní na dva razy napadnutom snahu, aj to len na ukážku, aby malé deti videly ako sa sankujú, a čo sú to tie sane!

Stále zdravie prajem všetkým priateľom a čitateľom ľom našich novín.

S Bohom! *Dobre prajúci.*

BESEDNICA.

Strasti života.

— Napisal: *Hámor.* —

Celé okolie pokryté je snahom. Fujak, ktorý sa k večeru veľmi rozmohol, nosí celé spusty snahu a stele veľké záveje na cestu tiahnúcu sa medzi vrchami. Odporné počasie pre cestujúceho.

Na úbočí vrchu tiahne sa železničná dráha. Pri zákrute, kde sa dráha krúti v právo, stojí malý domček železničného strážnika *Rezku*. Fujak i tu navial veľké záveje a *Rezko* i so svojou manželkou pracoval skoro celé odpoľudnie, aby si v malom dvorci aspoň cestu ku

drábe prekliesnil. To je strážnikova povinnosť, lebo robotníci odmetajúci sňah s dráhy nie sú preto najatí, aby aj u strážnice sňah odmietli. Ale všetko jeho namáhanie proti fujavici bolo marné. Ukonaní, ustatí utiahli sa manželia do maličkého chýžky strážnice, a prisadli ku skromnej večeri.

Jozef Rezko bol asi 30ročný, silný, kostnatý chlap dobrej tváre. Jeho tmavé oči nad vypuklými kostami tváre žiarili radosťou pri pohľade na jeho Zuzku. Rezko bol z troch najmladších synov malého gazdu v neďalekej obci a tak pre neho nebolo už miesta v gazdovstve. Keď si vyslúžil vojenčinu dohodnul sa s bratmi, ktorí vekom mali prednosť ku gazdovstvu, že vyjde z domu. Zadal teda prosbu k železničnej direkcii, keď bol za pár týždňov pracoval ako robotník na blízkej stanici, a jeho dekrét onedlho prišiel. Stal sa železničným strážnikom asi na trištvrte hodiny cesty od rodnej obce, i od najbližšej stanice, na mieste opustenom, na úbočí vrchu u vchodu dráhy do tunela.

Zit strážnikovi samotnému na takomto vyhnanisku nemožno. Ktože mu mal uvariť, ktože ho mal opraviť, obšit, príbytok v poriadku udržovať. Obzrel sa teda v obci a popýtal si Zuzku Hošekovie. Bratia ho vyplatili z domu rodičovského, dali mu dvesto zlatých v hotovosti, ktoré si vyzdvihli z mestskej sporiteľne a jedného bravčeka. Zuzka dovedla si peknú jalovicu a jej rodičia dali Jožkovi 100 zlatých jako výbavu.

Rezko okolo strážnice behom jedného roku sriadil si celé gazdovstvo. Poprosil pána „štreknšéfa“, ako volával vrchného dozoreu dráhy, keď raz idúc na dresine zastavil sa u strážnice prosiac si pohár vody, aby si smel trávu skosiť s násypu dráhy, čo mu tento ihneď dovolil. V maštáľke, ktorú si pristavil ku strážnici, krem jalovice mal miesto i bravec, i niekoľko sliepok s kohútom a mladým manželom usmievalo sa šťastie.

Veru šťastie, lebo z tých mesačných 45 korún nielen že skromne, ale poriadne vyžili, lež ešte si aj odložili. Jalovička sa otelila, teliatko prisadili a mladá žena dost často zašla do susedného mesta či s maslom, či s mliekom alebo vajcami, za ktoré vždy dobrých pár groší domov doniesla. A keď chovala i húsky, i kačičky, vtedy sa neraz stalo, že behom mesiaca doniesla domov viac peňazí, než jej manžel z výplaty, pre ktorú si chodieval ku pánu „štacionšéfovi“ na stanicu.

Kamarátky Zuzkyne, keď sa vydávala, nezávidely jej šťastie. Veď sa nevydávala do gazdovského domu a železničný vachtár veru nemá tak mnoho platu, žeby jej tá dobrota u neho boli závidely. „Veď je pravda“, hovorievaly si priateľky medzi sebou keď sa Zuzka vydávala, „že každého prvého dostane svoju plácu do krajciara, ale ju tam aj prejie. Veď čo na nôž, to za groš.“ Ale keď videly, že sa Zuzka nikdy neponosuje na biedu, ba že sa i ďalej pekne šatí a keď príde v nedeľu do kostola, len tak všetko šustí na nej, v duchu začaly jej závidieť, ale ani za svet by jej to neboly povedaly. Ale závišť nedala im predsa pokoja a keď už o biede nemohly hovoriť, tak ju aspoň z inej strany chceli poštipať, na

čo však Zuzka mala vždy dobrú odpoveď. Tak raz Mariena Šuhajovie, ktorej sa ešte vždy nenachodilo páru, raz pred kostolom oglovila Zuzka:

— No Zuzka, ale si už privykla medzi vrchami.

— Oh veru privykla, — vetila Zuzka — lebo s mojím Jožkom privykla by aj na pustatine.

A skutočne, mladí manželia boli šťastní, blažení, ale ich blaženosť za dlhý čas predsa nebola úplná. Mali všetkého nadostač, ale nezakúsili ešte rodičovských radosť. Žili už päť rokov v stálych túžbach, aby ich pán Boh požehnal dieťkami a už-už začaly tratiť nádej, žeby sa i táto ich najväčšia túžba splnila. Jožko začal sa už stávať zádučovým, už ani s takou bedlivosťou nedozeral na svoje teraz už dve kravičky, ani sa veľmi nezaujímal, keď jeho Zuzka príduc z mesta po stole rozkladajúce striebornáky spočítavala, koľko zase doniesla za mlieko a koľko za vajcia a koľko za hujsky. Najviac čo urobil, keď ho ženička volala k stolu, aby si pozrel koľko ona zase doniesla peňazí, bolo to, že hodil rukou a riekol:

— Eh, aj tak ich nemáme komu nechať!

Zuzku takáto odpoveď neraz zarmútila. Veď ona snáď ešte väčšmi túžila po tom nevýslovnom štastí, aby mohla svojho Jožka najdrahším darom obdarovať. Lež marne... No po šiestich rokoch manželstva, keď už i poslednú nádej trátili manželia, jedného dňa prekvapila Zuzka svojho manžela radosťou zprávu sdeliac mu, čo cíti pod srdcom.

Jožko hneď ožil. V okamihu zmizla jeho zlá nálada a od radosťi skoro na rukách nosil svoju drahú Zuzku. Ani za svet by jej nebol dovolil tvrdsiu robotu, ale Zuzka ako pracovitá ženička nevedela sa zdržať bez práce. I dnes, keď videla jako jej Jožko odhrňa sňah s malého dvora, nemohla sa zdržať, aby nevyšla s metlou v ruke pomáhať svojmu mužovi. Jožko jej bránil, ale mladá žena vzdor tomu s takou vytrvanlivosťou pomáhala mužovi sňah odmetať, že sa veru až unavila a teraz keď sadli ku večeri, vzdychnúc si riekla:

— No ale teraz dobre mi padne sadnúť si!

— Vidíš, vidíš — karhal ju manžel, — veď som ti hovoril, aby si sa neunúvala v takomto čase! Veď musíš na seba myslieť!

— Ah, nuž veď mi je nie nič, — odpovedá Zuzka so smiechom. — Veď sa vari len nebudem dívať na teba ako sa sám trápiš.

Manžel potešený odpoveďou, svojimi dobrotivými, žiariacimi očami spočinul na svojej družke a srdcom prelietol mu blažený pocit sladkej nádeje.

Po večeri Zuzka uriadila stôl a Jožko podložil do kachiel, aby chýžka v tomto nečase nevychladla. Vlak pojde o 11. hodine a on musí si vybaviť službu, lebo tá je najprvšia.

Zuzka sa uložila a Jožko odený do dlhého slúžobného kožucha prevalil sa na lavicu nad ktorou visela skriňa so signálom. Do jedenástej si takto zdremne a potom už len rano o 5. hodine pojde druhý vlak.

Fujak zúri ďalej. Chumáče sňahu menia sa v polozmrzle kvapky vody a veľkou prudkosťou bijú na okná

malej strážnice. S časom na čas víchor zaveje a spustu polozmrzutej vody vrhá do všetkých kútov malého dvorca. Telegrafické dróty metané chujavicou znejú a trasú i signálom v izbičke strážnikovej. Jožko sa ztrhne a pri stiahnutom svetle malej lampy pozre na skrinku a potom zajde k oknu pozrieť, či sa vlak neblíži. Signál sa nezval a vonku tma ako v rohu. „Červené oči“ rušňa neobjavujú sa ešte.

— Dnes akiste zaviazne „cúg“, — rečie si sám sebe, — veď je sňahu na „štreke“, že by sa mohol po nej sankovať! — A chtiac sa zas uložiť, vidí, že Zuzka nespí.

— Zuzka, a ty si ešte nezaspala?

— Nie, Jožko, môj. Pán Boh vie tak voľáko mi je nevoľno.

Strážnik poškrabal sa za uchom a pozrel na hodiny. Bolo práve 10. hodín.

— Zuzka moja, vari čo by zašiel pre tú starú Rapkovú.

Zuzka neodpovedala, ale jej tvárou prelietol taký výraz bôľu, ktorému Jožko dobre porozumel.

— Ja idem, duša moja! Teraz je desať hodín a do jedenástej pokým príde vlak, budem už tu.

A vsadiac si baranicu na hlavu pobozkal Zuzku, ktorá sa pustila do plaču.

Jožkovi nez bývalo času. Vymknul sa z objatia Zuzkynho a zamknúc za sebou dvere v odporhom čase boriac sa závejami uberal sa najbližšou cestou k susednej dedine.

Stará Rapková sa rýchle sobrala. Sotva však vystúpila z dverí, víchrom nesená spusta ľadovej vody šľahla jej v svrázkovanú tvár. Rezko ju pobádal:

— No len počme chytré, starká, lebo sa Zuzka už veľmi ponosuje.

— Jaj v takomto nečase. Veď ani psa neslobodno vyhnat z chyže.

Jožko s lampášom v ruke šiel popredku a starena ho nasledovala. Víchor zúril ďalej. Jožko svojimi veľkými čizmami šliapal cestu slabej starene, ktorá sotva vedela sa udržať proti vetru. Fujak zatočil hromadou sňahu a šľahnul na závej.

— Môj Bože! — vykrikla starena porazená víchrom do záveju.

Jožko pomohol starene na nohy, tá však ťažko vzdychajúc hovorila:

— Nie, ja to nevydržím! — a urobila pohyb ako by sa chcela vrátiť.

Rezko sám uznával, že je to ťažká cesta pre starenu. Čo robiť? Zuzka je zle, i vlak už onedlho dôjde a Jožka zmocnilo sa tisíc úzkostí. Zrazu napadla mu dobrá myšlienka:

— Chyťte tento lampáš! — riekol — a druhou rukou objímate ma okolo krku.

Starena ani necítila a už bola na chrbte Jožkovom. Silnými ramenami objal starenu na chrbte a s takouto tarchou boril sa sňahom, pri čom mu babica s chrbta

svietila. Pot tiekol mu s čela, ale únavy necítil, veď v najbližšom okamihu bude blaženým otcom.

Už boli blízko dráhy, keď Jožko spozoroval „červené oči“ rušňa. Vlak stál. Jožko tušil zlé. — Vlak zastal, lebo nestojí nik s lampou pri dráhe, — myslel Jožko a zrýchlil svoje kroky v strachu pred pokutou. Sotva dobehol ku dráhe, starenu shodil s pliec a dajúc jej kľúč od dverí, stal si ku dráhe obrátiač červenú stranu lampáša naproti vlaku.

Vlak sa nehýbe a on nemôže ísť pozrieť čo je s jeho Zuzkou. Stojí, máva s lampášom ukazujúc vlaku slobodnú cestu, nič, vlak sa nehýba. Počnje vravu z izbičky, ale víchor odnáša slová. Tisíc chuti má vbehnúť do strážnice ale povinnosť viaže ho k miestu. Zrazu vidí mnoho lampášov približovať sa. Vlak nemohol ďalej a železničiari sa išli zobriať ku strážnikovi, pokým dôjde pomocný rušeň so sňahovým pluhom.

— U vás sa trochu zohrejeme, — volá vodič rušňa prichodiac ku Rezkovi, — pokým nám dôjde pomoc.

Jožko nevedel čo má povedať. Odmietnuť nechcel. Slová výhovorky viazly mu v hrdle a železničiari nevediac čo sa v chyže deje, vstupovali dnu.

— No, to sme k peknej radosti prišli, — volá vodič rušňa keď videl babicu jako povýja malého synka Rezkovho a blaženú tvár Zuzky. — To vám vinšujeme, aby ste z neho mohli vychovať poriadneho človeka!

Ale Rezko nepočul blahoželanie. Podíval sa raz na svojho synka, raz na svoju Zuzku a opojený radosťou ľúbval blaženú matku i synka.

Keď sa o dve hodiny pohnul zo závejov vyslobodený vlak, Jožko ledva vedel vyčkať odchod posledného vozňa, aby zas mohol ľúbať svoje najdrahšie potešenie.

HOSPODÁRSTVO.

Chovanie dobytku.

Gazda chová dobytok do práce a aby z neho mal úžitok, jako mlieko, mäso, vlnu, kožu atď. a čo je hlavné aby od dobytky mal hnoj. Čo sa týče dobytky k úžitku, to je prvé a hlavné pravidlo: aby hospodár nechoval nikdy viac dobytku, len čo môže riadne vyživíť, lepšie je o 2 kusy menej chovať, než o jeden kus viac, lebo isté množstvo krmu skŕmené 2. kusmi dá väčší úžitok, než skŕmi li sa v tom samom čase 4 kusmi.

A nielen to, že dá väčší úžitok, ale aj viacej hnoja, lebo 4 kusy viacej predýchajú než dva, čo sa ale dýchaním potratí, z toho nenie ani úžitku ani hnoja, to je ztratené.

Rozdielne potraviny. Každý hospodár vie, že zelenej čateliny lebo trávy sa viacej zkrmi než sušenej, že zelenej krmy sa musí na váhu skoro päťkrát toľko zkrmiť čo sena. Príčina toho je, že v zelenej krme sa veľmi mnoho vody nachodí, voda ale nenie žiadon pokrm. — Usuší-li sa tráva, voda sa vyparí. Z 5 kilogrammov trávy zostane jedon kilogramm sena. Avšak nielen trávami v sebe vodu, ale aj iné krmné rastliny, na pr. ze-

miaky, repa, zrno atď. Zázivnosť teda nejakej krmy riadi sa podľa toho, ako je viacej lebo menej vodnatá. Čím je vodnatejšia, tým je menej zázivná. Ale nielen na vodnatosti záleží, ale aj na mnohom inom. Ďatelina a iné trávy sozáté po odkvitnutí sú menej zázivné nežli sozáté v čas kvetu, alebo pred kvetom. Ony sa totiž staly drevnatejšie, čo ale na nich zdrevnatelo, to žalúdok netrávi. Múdre je tedy nielen ďatelinu a iné trávy, ale aj obilie o niečo prv kosiť, lebo z toho slama je lepšia, na zrno ale docela nenie žiadnej ztráty. Z takého zrna je múka krajšia a otrúb menej, lebo stopka je tenšia. — Ovsom skorej kosiť môžeme obilie, ktoré ide do mlyna, nežli ktoré sa má odložiť na semeno. Pri kŕmení najdôležitejšia čiastka je dusík, čím viacej dusíku sa v krme nachodí, tým je ona výdatnejšia; toto lučebníci veľmi bedlive aj mnohonásobne preskúmali a našli, že práve v krme, ktorá sa svojou zázivnosťou vyznačuje, obsahuje v sebe mnoho dusíku. Potrava, obsahujúca v sebe mnoho dusíku, nazýva sa preto dužná, idúca lepšie k dahu. Medzi potravamí vyznačuje sa bohatosťou dusíku predovšetkým zrno alebo semeno. V zrno je o mnoho viac dusíku, než v ostatných dieloch rastliny. — Koňom sa dáva preto ovos, lebo z ovsa majú viacej sily nežli zo samého sena alebo secky. Väčšia sila ovsa záleží len v bohatosti jeho dusíku. Čím musí kôň viacej pracovať, tým viacej ovsa musí dostať. — To samé nachádzame aj pri človekovi. Robotník, ktorý by sa živil zo zemiakov, repy, mrkvy a ovocia, ten by pre slabosť údov mohol málo pracovať, o mnoho viac sily dostane keď má kúsok mäsa a k tomu dostatok chleba, v mäse a chlebe je totižto mnoho dusíku a preto viacej sily.

Dochovávanie koní. Kone sú alebo k noseniu bremien alebo k ťahaníu alebo k jazde. Úplná znalosť koní nadobúda sa zo zkušnosti a pozorovania. Pri kupovaní koní je zapotreby najväčšia opatrnosť. Kôň dlhým a rozdielnym chovaním premení sa v rozličné plemená. Najušľachtilejší je kôň arabský. V rakúsko-uhorskom mocnárstve vyznamenávajú sa ľahkosťou a vytrvanlivosťou uhorské, sedmohradské a poľské kone. Staré kone poznáme po ich rezacích zuboch. Kone sa vychovávajú buď vo väčších množstvách v žrebiacoch, alebo od jednotlivých hospodárov v kovárnach. Žrebná kobyľa sa musí všemožne šetriť, aby od veľkého namáhania nezmetala. Po 10 alebo 12 mesiacoch sa ožrebí a má jedno alebo dve žriebatká. Prvé tri dni dáva sa jej oplak vo vlažnej vode pomiešaný s jačmenou tľou, do ktorej dáme hrst kuchynskej soli. Neskoršie pridáme trochu čistého obroku a pekného sena, až za čas k obyčajnému kŕmeniu pristúpime. Za 10 dní po ožrebení môže sa kobyľa k ľahkej práci užívať. Po 5 alebo 6 mesiacoch žrieba odstránime. Vychovanie žriebat potrebuje najväčšiu pilnosť a ošetrovanie. Žrebee máme často ale v malých dávkach kŕmiť. Aby si žriebata navykli za mladý hore hlavu nosiť, dávame krmu na povýšené jasle a žľaby.

(Dokončenie nasleduje.)

CHÝRNÍK.

Kráľ v Budapešti. Jeho veličenstvo kráľ dňa 16. t. m. došiel na kratší pobyt do hlavného a sídelného mesta Budapešte. Jeho veličenstvo počas svojho pobytu činí návštevy v rozličných kultúrnych a vedeckých ústavoch jako i v dielnach umelcov. Tak obzrel si tieto dni u sochára Zalu ten pomník, ktorý dali zhotoviť uborské dámy ku rakvi nebohej kraľovnej do hrobky viedenských kapucínov. Jeho veličenstvo dáva teraz i všeobecné výsluchy každý pondelok a štvrtok pred poludním, na ktoré sa možno prihlásiť v kabinetnej kancelárii v budínskej palote.

Dedič trónu arciknieža Franc Ferdinand tieto dni poľoval v Banáte. Výsledok poľovačky bol veľmi prajný.

Arcikňažna Štefania, ktorá — jako známo — pred dvoma týždňami následkom prechladnutia ochorela na influencu, už sa úplne vyhečila.

Ústav pre učiteľských synov v Trenčíne. Učiteľsky spolok trenčianskej stolice uzavrel, že postaví v Trenčíne internát pre učiteľských synov chodiacich do tamojšieho gymnásiuma a polgárky. Stanovy internátú sú už predstrené ku ministerstvu cieľom potvrdenia. Výbor učiteľského spolku pod vedením škôldozoru Michala Kosztku bol tieto dni poprosiť hlavného župana Osztroľuczského; aby prijal protektorát ústavu. Hlavný župan osvedčil sa, že s radosťou prijíma protektorát a prisľúbil, že všetko možné pohýbe, aby krem sľúbenej 2000-zlatovej štátnej podpory vláda takým spôsobom napomohla skutočnenie ústavu, aby deti učiteľov oslobodené boli i od platenia tých mesačných 6 zlatých, ktoré dľa vypracovaného návrhu platiť by mali. Osvedčenie fõispána vzbudilo v učiteľskom sbore veľkú radosť, lebo sú istí, že pričinením fõispánovým budú potvrdené, učiteľský spolok hneď chytí sa práce založenia ústavu.

Pápež čínskej cisárovnej. Čínska cisárovná nedávno vydala také nariadenie, v ktorom na celom území Číny uznala náboženstvo katolícke za prijaté vierovyznanie. Pápež Lev XIII. aby preukázal svoju vďaku, poslal cisárovnej jednu veľkú a svostnu vásu (kvetník) do daru. Favier kat. biskup v Pekingu už aj odovzdal dar pápežov cisárovnej.

Cisárovná Eugenia, vdova po trónu zbavenom francúzskom cisárovi Napoleonovi III., ako z Cap-St-Martina oznamujú, ťažko onemocnela. Jej stav je povážlivý.

Tohoročné veľké manévry budú sa vraj vydržiavať v Haliči na okolí Jasla a Krosna. Hlavný stánok jeho veličenstva kráľa bude v Krosnom. Na evičbách súčasťnia sa vojenské sbory z Lvova, Przemyslu a z Krakova a krem týchto i niekoľko trúp nepatriacich ku spojeným sborom.

Poštové sberateľne. Minister kupectva Alexander Hegedüs zase uvedie do života v obore poštovnom veľavýznamnú reformu, ktorou poskytne veľkú pohodu obecnstvu. Vo väčších ľudnatejších mestách s čulejšou premávkou postaví totiž tak zv. poštové sberateľne (postaj gyűjtőhelyek). V sberateľnách bude možno oddať cieľom poštovej dopravy: bárskam adresované rekommandované listy, tlačivá a tovarné vzorky a na územie Uhorska, Austrie, Bosny-Hercegoviny a Nemecka adresované obyčajné balíky, ichž hodnota nepresahuje 400 korún. Tieto poštové sberateľne otvorené budú obecnstvu predpoludním od 8—12. hod., popoludní od 2—6. hod., v nedeľu a sviatok predpoludním od 9—10. hodiny. Správy pošty a telegrafov takéto sberateľne povoľovať budú trafikantom, menším kupcom alebo iným podnikateľom a osobám, ktoré majú na to príhodnú miestnosť a ktorých honorovať budú dľa veľkosti dosiahnutého obehu. Takto nebude musieť obecnstvo dlho vyčkávať v poštovných úradoch, ktoré obzvlášť po väčších mestách majú mnoho práce. Krem tohto minister Hegedüs chce zmeniť tarifu poštových balíkov a namiesto doterajšej tarify 5 kilogrammových balíkov chce ustáliť jednotný poplatok na všetky 10 kgov nepresahujúce balíky bez rozdielu na to, na ktorý bod Uhorska je balík adresovaný.

Švagar sultánov baša Mahmud Dšamad, ktorý, jako známo, bol ušiel z Carihradu i so svojimi dvomi synmi do Paríža, lebo sa bál žinky pre tie pletichy, ktoré priadol proti sultánovi, navráti sa zas do Carihradu. Pojednal sa so svojim švagrom sultánom, ktorý prisľúbil, že ho opäť prijme do svojej milosti.

Franc Sima vo väzení. Bývalý krajiniský vyslanec sentešský Franc Sima, ten čo to zavše o upádaní mravov a špatnom hospodárení vlády rečnieval v sneme i cez celé zasadnutia, sedí už v štátnom väzení. Tolko oznámení pre klamstvo a podvod podali proti nemu jednotliví ľudia, že snád ani sám nevie koľko ráz bude musieť stáť pred súdom. Posledne posúdil ho na niekoľko týždňové väzenie okresný súd v K.-Szt.-Mártone, ale Sima nejavil vôľe k sedeniu. Súd vydal teda zatkač, následkom čoho bolo, že Simu chytili žandári a odviekli do väzenia súdu v Solnoku.

Honba. Na okolí Ľubietovej (zvol. st.) veľmi rozmnožily sa divé svine, tak že už dvakrát usporiadali hon. Posledne zastrelili 5 kusov diviakov. Zastupiteľstvo obce odhlasovalo 10 korunové odmeny strelecovi za každý zastrelený kus diviaka.

Prílišná ochota. Veliteľ jedného pluku telesnej stráže sultánovej ustavične prosil sultána, aby sa dal jeho plukom sprevádzať, keď pôjde do mošeí v daktory piatok. Konečne jeho stále odporúčanie sa bolo už podrozrivým sultánovi. Dal teda zaviesť vyšetrovanie a výsledok bol, že všetkých dôstojníkov toho pluku degradovali. Jedna časť officierov ešte i teraz je uväznená a druhú časť preložili k inému pluku. Vysvitlo totiž, že dôstojníci spikli sa proti sultánovi a zaiste chceli ho na ceste do mošeí usmrtiť.

Vládny komissár v Liptovskej. O liptovskej stolici chyrovaf, že tam vraj nenie všetko v poriadku, čo i vo valnom shromaždení stolice odbývanom predošlý týždeň prišlo do reči. Následkom tohto je, že ministerský predseda Széll ako minister vnútra vyslal do Liptova triedného radea Ladislava Kaffku s tromi úradníkmi, aby prezkúmali správu a menovite peňažnú manipuláciu liptovskej stolice. Ministerský komissár Kaffka i s úradníkmi je už v Lipt. Sv. Mikuláši, kde prezkúma stoličné účty. Vyšetrovanie ktoré sa prevádza s veľkou dôkladnosťou, potrvá za dlhší čas. Výsledok v celom Liptove očakávajú s veľkou napnutosťou.

Vichor. Minulý týždeň na mnohých stranách Európy zúrily veľké vichre, ktoré narobili mnoho škody obzvlášť po veľkých mestách jako je Londýn a Paríž. V Berlíne, vo Viedni a u nás v Budapešti tiež panovaly ostré vetry. Následkom vichrov i na Stredozemnom mori boly veľké búrky, ktoré zapríčinily viac nešťastí. Tak vo veľkom vichre uhorská trojstážňová loď „Uros“ pri južnom pobreží Francúzska narazila na skalu a ztroskotala sa. Matrózov a jednu časť nákladu ratovali. — Parník „Petka“ pri predhorí Amica vrhnutý bol na melčinu; poštu a cestovateľov jeden miestny parník doviezol na breh. — Rakúska loď „Olga“ plaviaca sa do Marseillu stihnutá divou búrkou od utonutia zachránila sa len tak, že veľkú časť nákladu vyhodili do mora.

Nešťastné dieťa. Triročného chlapca jedného železničného konduktora v Belehrade pohryzol besný pes, načo matka s nešťastným chlapcom hneď odcestovala do Budapešte, aby ho tu dala zaštepíť. Na úbohom dieťati však strašná nemoc vypukla už vo vagóne, kde po päťhodinovom trápení chlapček skončil. Úbohá matka skoro zúfala, keď vysadla s mrtvolou svojho synka v Budapešti.

Beznáboženstvo. V Balmaz-Ujvárosi neďaleko Debrecína tridsaťštyri kalvínske rodiny oznámily svojmu farárovi, že vystúpia z cirkve ev. reformátskej a stanú sa bezkonnessionálnymi. Cirkve svoju opúšťajúci sú Nemci.

Život jedného ruského officiera. Tieto dni v Budapešti na ulici jedon opitý človek padnul a keď ho našli, bol už mŕtvý, rozštíepil si lebku. Z jeho písem, ktoré mu našli vo futre roztrhaného kabáta, vysvitlo, že sa patričný menuje Alexej Smoligovič, ktorý pochádzal z bohatej ruskej rodiny zemaanskej a pred rokmi slúžil čo dôstojník pri Preobrazenskom pluku carskej telesnej stráže. Jako dôstojník zaľúbil sa do Nedije Lerontovky, ktorá bola členom jednej nihilistickej spoločnosti. Po známom útoku nihilistov na cára Alexandra II. v Petrohrade policia chytila devu a s ňou i Smoligoviča, ktorého listy písané jeho milenke prezradily. Peknú Nadiju obesili a Smoligoviča vyhnali do Sibíru zkaďe po trojročnom trápení ušiel a túlajúc sa svetom došiel do Budapešti. Tu zatajil kto je a stal sa nádenníkom pri stavbe novej parlamentárnej budovy, kde si ho všetci pre jeho usilovnosť obľúbili. Len to bolo jeho chybou, čo i jeho smrť zapríčinilo, že sa každý večer veľmi spil, snád aby zabudol na svoj smutný osud.

Päť sobášov v jednej rodine. Skutočne zriedkavá slávnosť odbývala sa dňa 18. t. m. v hontianskej obci Szobb v dome rychtára Jozefa Dudku. V ten deň totiž Dudka vydával svoju dcéru a ženíl svojich dvoch synov, a v ten istý deň on sám svätzil so svojou vernou družkou striebornú svatbu a jeho rodičia zlatú. Dojímavá rodinná slávnosť odbývala sa v chráme, kde päť párov stálo pred oltárom v prítomnosti skoro celého obyvateľstva obce.

Nešťastie v nemocnici. V stoličnom spitáli v Nitre udalo sa tieto dni veľké nešťastie. V kúpeli špitála rozhodilo železné kachle, takou silou, že kusy kachiel porúchaly povalu. Výbuch vyvalil dvoje dverí a dvadsaťdva okien rozbilo sa. V chýži kde sa výbuch udal, práve traja chorí čakali na kúpeľ, týchto ohromný tlak povetria hodil o stenu a horúca para popálila im noby. Na veľký rachot chorí povyskacovali z postieľ a rukami zalamujúc vybehli na chodby a dvor. Má sa za to, že výbuch zapríčinil dynamitový patrón, ktorý ešte v bani dostal sa do kamenného uhlia, ktorým sa kachle kúrily, neni však ani to vytvorené, že ruka nejakého zločince vložila do kachiel výbušnú látku. Vrechosť zaviedla prísne vyšetrovanie.

Nešťastie. V Lubochni tieto dni v tamojšej parnej pile remeň parného stroja schytil 45ročnú nádenníčku Mariu Majerčiakovu a nešastrú ženu stroj v pravom smysle slova rozmliaždil, tak že naskutku vypustila dušu.

Nedarilo sa im. Tieto dni v Arade na dvoch miestach pokúsili sa zloději o šťastie. V noci vlámali sa do miestnosti mestskej pokladnice a do pošty, ale ani na jednom mieste nepodarilo sa im prevrtať pokladnice a tak zklamani v nádejach museli odísť. Policia hľadá nebezpečných zlodějov.

Zauškujúci sa advokáti. Počas pojednávania akejsi pravoty pred súdom v Pančove advokát Hódy vylepil zaucho advokátovi Adlerovi, z čoho povstala poriadna pračka, lebo oba advokáti sehytili stolice a tymito sa poriadne vytĺkli. Potom česť reparovali duellom na pištole, ale si nič neurobili.

Za dcérou. Jednomu hausmajstrovi v hlavnom meste, istému Júliusovi Tiboldovi zomrela 14ročná dcérka a toto si ovdovelý otec natoľko pripustil k srdcu, že sa na druhý deň po pohrabe svojej dcéry obesil. Na stole nechal cedulku, na ktorej stálo: „Nemôžem žiť bez mojej dcérky Terky.“

Nespokojní präparandisti. V učiteľskej prípravovni v Koložvári vyše sto präparandistov vystúpilo z internátu, lebo že správca Móric Orbók veľmi zle nakladal s nimi a dal im také roboty, ktoré nie sú povinní konať. Präparandisti zaslali svoju ponosu ministerstvu výučby, ktoré nariadilo prísne vyšetrovanie a správcu Orbóka, pokým vyšetrovanie nebude prevedené, poslal na urlaub. Zakročením ministra utísilo rozhorčených mladíkov a tito hneď zas vstúpili do internátu a teraz už zas nebatenie plynú prednášky.

K U O B R Á Z K U .

Babička.

„Babička je tu! Babička je tu!“ zavznelo čistým dvorcem jako ozvena najúprimnejšej radosti. Detičky hneď našly miesto pre svoju drabú babičku a túliac sa k nej odložily svoju prácičku aby opäť s napnutou pozornosťou poslúchaly jej pekúne rozprávky. I Janík v zahrade keď počul radostné výkriky svojich sestričiek že prišla jeho drabá babička, skokom pribehol i so svojim malým bratčekom ku plotu, aby tiež počul, čo pekného bude zase rozprávať dobrá babička. A stará matička nedala sa dlho prosiť, sadla na tvrdú stolicu a podoprie svoje slabé, soshlé telo palicou, za veľkej pozornosti svojich vnúčeniec začala: „Kde bolo, tam bolo, za jedným zlatým vrehom . . .“

ODKAZY REDAKCIE.

„Ničo zo školy.“ Článček zaslaný nám pod týmto názvom nemôžeme uverejniť, lebo byvše písaný kopirujúcou ceruzou písmo sa tak rozlihalo, že sa nedá prečítať.

Ct. p. J. Bilck: Ráče sa v tej záležitosti obrátiť na tamojšieho vlb. p. farára, ten vám to obsérnejšie môže rozpovedať a i s prípadnými výhodami pri cestovnom oboznámiť, lebo nedostali sme podrobne opísané výhody, ktoré sa pútnikom na tej ceste poskytnú.

Cena potravných článkov.

Budapešť, 22. februára.

V budapeštianskych tržniciach predávaly sa podrobne nasledovné potravné články za tieto priemerné ceny:

Mäso: *Hovädzina* predok 112, zadok 124, polievková 140, jazyk 138, obličky, ľadviny 188, čistené 380 halierov za 1 klg. — *Barančina*: predok 168, zadok 190 hlov — *Teľčina*: 150, lopatka 160, stehno 180 hlov za 1 klg. — *Bravčovina*: 112, stehno a lopatka 120 hlov za 1 klg. — *Sunka*: pražská 180, surová 140 hlov za 1 klg.

Masť: Sviňská 112 hlov, loj 108 hlov, slanina ku roztopeniu 110 hlov a husacia masť 220 hlov za jeden kilogramm.

Drúbež: Za jedno kura 100, sliepku 140, kohúta 150 hlov. Za jednu tučenú kačku 240, za tučenú hus 700 hlov. — *Očistená drúbež*: kura 120, sliepka 160, kapúň 240 hlov, hus 500 (za jeden klg. 120 hlov), morka za kilo 130 hlov, a kačka za kus 260 hlov.

Vajeia: Ku vareniu väčšie 4 kusy za 40 hlov, menšie 26 kusov za 2 kor., ku čaju 4 kusy za 40 hlov.

Ryby: Kapor 100, sumec 110, štika 110, zubáč 180, jesater 360, okúň 140 hlov. Raky: kus za — hlov.

Rozličnosti: Maslo gazdovské 180, ku čaju 240 hlov za 1 klg. Tvaroh 46 hlov za kilo. — Smotana 56 hlov za liter. — Pár holubov — hlov, divá hus —, divá kačka —, jarabica — hlov za kus. — Zajac za kus 2 kor. 40 hlov. — 1 klg. divej svine 80 hlov, stehno srny — hl — Zemiaky nové 32 hlov za klg.

Múka: Pšeničná múka predávala sa za tieto priemerné ceny:

číslo:	0	1	2	3	4	5
kor.	26.40	25.00	23.60	22.20	21.60	21.00

číslo:	6	7	7½	8
kor.	19.60	16.80	13.80	11.00

Pšeničné otruby drobné po kor. 9.00, hrabé po 8.90.

Zeleniny: *Zemiaky* ružiaky kor. 3.00—4.00, žlté

kor. 4.22—4.40, rožky kor. 8.00—2.00, biele kor. 2.80—3.00 za metr. cent *Kapusta* (v hlávkach) za kus 30 hl. kor. — *Cibula* kor. 5.00—8.400 m. c. *Zeler* 100 kusov

Strova: *Hrach* nový — kor., čistený starý 20—30 kor. v za liter. *Sošovica:* domáca 16—24 za klgr. *Riža* 20 hlov za kilo.

Chlieb: miestny od pekára biely 26—30 hlov, čierny 20—22 hlov za kilogrammu.

»Sohr Sväto-Antonská« fabrika na strieborno-ocelové kosa, ktorej jediný a výhradný rozosielač a predavateľ je

Pán JOSEF SOHR

v meste Szill (Somogym.)

ktorý aj vlani na londýnskej výstave zlatou medajlou a čestným diplomom bol vyznačený.

100 korún vyplati tomu, kto vie preukázať »Sohr Sväto-Antonskú« kosu z ktorej inej fabriky,

200 korún vyplati tomu, kto z pomiedzi 100 »Sohr Sväto-Antonských« vie preukázať päť zlých kôs.

Ochranná známka

Kto úplne spoľahlivú, dobrú kosu chce si zadovážiť, ten dotiaľ od nikoho nech si neobjedná kosu, kým si od vyššpomenutej chýrečnej firmy obrázkový cenník nežiadal, ktorý ona hockomu na žiadosť zdarma a vyplatene zašle.

Každý nech si žiada cenník na dopisnici.

Zimné mesiace sú najpríhodnejšie objednavateľov shromažďovať. — Shromažditelom výhody! — Viac tisíc poďakujúcich listov a dostatočných objednávok nachodí sa k opozreniu. — Svedomitá výsluha. — Úplná záruka! (15—3.)

Budapešťianska bursa s úradným značením cien dňa 22. februára.

Obilie	Jakošť dia hekt.	Za 5 kilogram.		Cenné papiere	Peniaze kor.	Tovar kor.	Cenné papiere	Peniaze kor.	Tovar kor.
		od	do						
Pšenica banátska ...	75—81	7.25	8.25	Štátny dlh.					
" pešťianska ...	75—81	7.20	8.20	(Za každých 100 korún)					
" stolnobebradská ...	75—81	7.45	8.25	Uhorská zlatá renta 4% ...	98.50	99.00	Prvá uhor. poisť. spol.	5550	5850
Kaž (žito) ...	70—72	6.10	6.30	" korunová renta 4% ...	94.00	94.46	Pešť. uh. kupec. b.	2760	2765
Jačmeň na krm ...	60—62	5.65	5.70	Uhorské regálové úpis 4½% ...	99.00	100.35	Pešť. prvá vlast. sporiteľňa ...	15900	16090
" na pátku ...	62—64	5.45	5.55	" premiové úpis ...	162.50	163.50	Šalgó-tarjánska baňa na uhlie	644.00	645.00
" na várku ...	64—66	—	—	Uhorská tiskovo-segedínska po-	140.75	141.75	Záložné listy.		
Ovos ...	39—41	5.00	5.45	žička 4% ...	100.75	101.75	Uhorského pozem. úverkového		
Kukurica ...	—	4.75	4.95	Uhorská žel. požíčka 4½% v zl.	93.50	94.50	ústavu 4% ...	94.25	94.75
Prosno ...	—	5.30	5.80	" vyvážkové úpis 4% ...	—	—	Uhorského úver. záložného ús-		
Repica ...	—	12.00	12.50	Spoločná požíčka v bež. penia-	99.50	100.05	tavú 4½% ...	99.00	100.00
Datelinové semá, luc. ...	—	36. —	45. —	zoch 4½% ...	—	—	Uh. úver. ústavus prémieu 4%.	120.00	121.00
" červené ...	—	58. —	64. —	Žreby.			Peniaze.		
Svinská masť pešťianska	—	50.50	51.00	Spolku „Jó sziv“ ...	6.25	6.75	Cisársky dukát ...	11.44	11.74
" vidiecka ...	—	—	—	Uhorského „Červeného kríža“ ...	20.00	21.00	Dvadsať-frankovník ...	19.27	19.31
				Bakuskeho ...	42.50	43.00	Nemecká ríšska marka ...	118.15	118.15
				Bazilika ...	12.60	13.60	Striebro ...		

Platný od 1. októbra 1899.										Vozný železničný poriadok										Platný od 1. októbra 1899																			
Kassa - Oderberg.										Oderberg - Kassa.										Kassa - Oderberg.										Oderberg - Kassa.									
Stanice	triedy	osobný vlak		osob. vlak		rychlo vlak		osob. vlak		Stanice	triedy	rychlo vlak		osob. vlak		rychlo vlak		osob. vlak		Stanice	triedy	osobný vlak		osob. vlak		rychlo vlak		osob. vlak											
		I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-II.	I-III.	I-III.	I-III.			I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-II.	I-III.	I-III.	I-III.			I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.							
Kassa	ind	-	6:35	7:00	1:12	4:00	8:40	Oderberg	ind.	1:10	5:06	10:55	11:35	5:50	7:04	Kassa	ind	-	6:35	7:00	1:12	4:00	8:40	Oderberg	ind.	1:10	5:06	10:55	11:35	5:50	7:04								
Tihany őrh.	>	-	-	*7:07	-	-	*8:48	Karwin	érk.	1:31	5:36	11:20	12:07	6:17	7:40	Tihany őrh.	>	-	-	*7:07	-	-	*8:48	Karwin	érk.	1:31	5:36	11:20	12:07	6:17	7:40								
Sz. István mh.	>	-	6:38	8:17	-	4:15	8:59	Teschen	>	1:48	6:05	11:42	12:30	6:40	8:12	Sz. István mh.	>	-	6:38	8:17	-	4:15	8:59	Teschen	>	1:48	6:05	11:42	12:30	6:40	8:12								
Terebő őrh.	>	-	-	*7:25	-	-	*9:08	Trzynietz	>	2:01	6:21	12:01	12:50	7:01	-	Terebő őrh.	>	-	-	*7:25	-	-	*9:08	Trzynietz	>	2:01	6:21	12:01	12:50	7:01	-								
Abos	érk.	-	6:48	7:30	1:32	4:26	9:13	Jablunka	>	2:16	6:43	12:18	1:09	7:21	-	Abos	érk.	-	6:48	7:30	1:32	4:26	9:13	Jablunka	>	2:16	6:43	12:18	1:09	7:21	-								
Nagy-Ladna őrh.	ind.	-	-	*7:56	-	*4:43	*9:29	Csáca	ind.	2:50	7:22	12:56	1:48	7:58	-	Nagy-Ladna őrh.	ind.	-	-	*7:56	-	*4:43	*9:29	Csáca	ind.	2:50	7:22	12:56	1:48	7:58	-								
Kis-Ladna	>	-	7:04	8:04	-	4:51	9:37	Krasznó	>	-	7:45	-	2:05	8:15	-	Kis-Ladna	>	-	7:04	8:04	-	4:51	9:37	Krasznó	>	-	7:45	-	2:05	8:15	-								
Ó-Ruzs. őrh.	>	-	-	*8:10	-	*4:56	*9:42	Ochodnicza őrh.	>	-	*7:51	-	*2:11	*8:21	-	Ó-Ruzs. őrh.	>	-	-	*8:10	-	*4:56	*9:42	Ochodnicza őrh.	>	-	*7:51	-	*2:11	*8:21	-								
Hámor mh.	>	-	7:16	8:23	-	5:08	9:54	Kiszuczta-Ujhely	>	3:16	7:59	1:28	2:20	8:29	-	Hámor mh.	>	-	7:16	8:23	-	5:08	9:54	Kiszuczta-Ujhely	>	3:16	7:59	1:28	2:20	8:29	-								
Phönix mg	>	-	-	*8:36	-	*5:20	*10:06	Kis-Rudina őrh.	>	-	*8:04	-	-	*8:34	-	Phönix mg	>	-	-	*8:36	-	*5:20	*10:06	Kis-Rudina őrh.	>	-	*8:04	-	-	*8:34	-								
Margitfalu	érk.	-	7:29	8:41	2:16	5:25	10:11	Zsolna	érh.	3:28	8:13	1:43	2:33	8:43	-	Margitfalu	érk.	-	7:29	8:41	2:16	5:25	10:11	Zsolna	érh.	3:28	8:13	1:43	2:33	8:43	-								
Istvánhuta	ind.	-	7:43	8:59	2:28	5:45	10:29	Várna	ind.	4:08	8:45	*2:12	3:00	9:19	-	Istvánhuta	ind.	-	7:43	8:59	2:28	5:45	10:29	Várna	ind.	4:08	8:45	*2:12	3:00	9:19	-								
Klunkó őrh.	>	-	-	*9:04	-	*5:49	*10:34	Sztrecsnó mh.	>	4:14	*8:49	-	*3:05	*9:25	-	Klunkó őrh.	>	-	-	*9:04	-	*5:49	*10:34	Sztrecsnó mh.	>	4:14	*8:49	-	*3:05	*9:25	-								
Krompach	>	-	7:51	9:12	2:37	6:00	10:43	Ruttka	érk.	4:30	9:02	2:26	3:18	9:40	-	Krompach	>	-	7:51	9:12	2:37	6:00	10:43	Ruttka	érk.	4:30	9:02	2:26	3:18	9:40	-								
Szepes-Olaszi	érk.	-	8:00	9:24	2:46	6:13	10:56	Szucsány	ind.	4:56	9:24	*2:46	3:42	-	Szepes-Olaszi	érk.	-	8:00	9:24	2:46	6:13	10:56	Szucsány	ind.	4:56	9:24	*2:46	3:42	-	-									
Oleznó őrh.	ind.	-	-	*9:34	-	*6:26	*11:05	Turán	>	5:04	9:31	-	3:49	-	Oleznó őrh.	ind.	-	-	*9:34	-	*6:26	*11:05	Turán	>	5:04	9:31	-	3:49	-	-									
Haraszt mh.	>	-	-	*9:42	-	*6:35	*11:12	Suttó őrh.	>	5:10	*9:37	-	*3:55	-	Haraszt mh.	>	-	-	*9:42	-	*6:35	*11:12	Suttó őrh.	>	5:10	*9:37	-	*3:55	-	-									
Márkusfalva	>	-	8:19	9:54	3:05	6:46	11:22	Kralován	érk.	5:19	9:45	3:04	4:03	-	Márkusfalva	>	-	8:19	9:54	3:05	6:46	11:22	Kralován	érk.	5:19	9:45	3:04	4:03	-	-									
Igló	érk.	-	8:30	10:10	3:16	*7:00	11:36	Sztankován őrh.	ind.	5:26	*9:52	-	*4:10	-	Igló	érk.	-	8:30	10:10	3:16	*7:00	11:36	Sztankován őrh.	ind.	5:26	*9:52	-	*4:10	-	-									
Szepes-Süm. őrh.	ind.	-	-	*10:32	-	*7:16	-	Fenyőháza	>	5:31	9:57	*3:11	4:15	-	Szepes-Süm. őrh.	ind.	-	-	*10:32	-	*7:16	-	Fenyőháza	>	5:31	9:57	*3:11	4:15	-	-									
Hadusfalu őrh.	>	-	-	*10:40	-	*7:23	-	Gombás mh.	>	5:35	*10:02	-	*4:20	-	Hadusfalu őrh.	>	-	-	*10:40	-	*7:23	-	Gombás mh.	>	5:35	*10:02	-	*4:20	-	-									
Kaposztafalu	>	-	8:59	10:54	3:36	7:36	-	Hrboltó őrh.	>	5:41	*10:08	-	*4:26	-	Kaposztafalu	>	-	8:59	10:54	3:36	7:36	-	Hrboltó őrh.	>	5:41	*10:08	-	*4:26	-	-									
Schavnyik őrh.	>	-	-	*11:00	-	osobný vlak	7:41	Rózsahegy	érk.	5:46	10:13	-	4:32	-	Schavnyik őrh.	>	-	-	*11:00	-	osobný vlak	7:41	Rózsahegy	érk.	5:46	10:13	-	4:32	-	-									
Gánócz mh.	>	-	9:15	11:14	-	*7:53	-	Liptó-Tepla	>	5:54	10:20	3:27	4:39	-	Gánócz mh.	>	-	9:15	11:14	-	*7:53	-	Liptó-Tepla	>	5:54	10:20	3:27	4:39	-	-									
Szepes-Szombat őrh.	>	-	-	*11:19	-	1-III.	7:57	Rózsahegy	érk.	5:59	*10:25	-	*4:44	-	Szepes-Szombat őrh.	>	-	-	*11:19	-	1-III.	7:57	Rózsahegy	érk.	5:59	*10:25	-	*4:44	-	-									
Poprád-Felka	érk.	-	9:20	11:22	3:55	8:00	-	Liptó-Tarnóc mh.	ind.	6:07	10:32	*3:36	4:51	-	Poprád-Felka	érk.	-	9:20	11:22	3:55	8:00	-	Liptó-Tarnóc mh.	ind.	6:07	10:32	*3:36	4:51	-	-									
Batizfalu	ind.	-	9:40	-	4:21	*8:20	-	Liptó-Tepla	>	6:14	10:38	-	4:57	-	Batizfalu	ind.	-	9:40	-	4:21	*8:20	-	Liptó-Tepla	>	6:14	10:38	-	4:57	-	-									
Menguszfalu őrház	>	-	-	-	*4:28	-	-	Kis-Olaszi mh.	>	6:23	10:47	-	5:06	-	Menguszfalu őrház	>	-	-	-	-	*4:28	-	Kis-Olaszi mh.	>	6:23	10:47	-	5:06	-	-									
Csorba	érk.	-	*10:02	12:14	4:42	8:42	-	Liptó-Szt.-Miklós	érk.	6:30	10:54	3:52	5:12	-	Csorba	érk.	-	*10:02	12:14	4:42	8:42	-	Liptó-Szt.-Miklós	érk.	6:30	10:54	3:52	5:12	-	-									
Vágfalva	ind.	-	10:15	-	5:00	8:55	-	Okolicsné őrh.	ind.	*6:45	*11:11	-	*5:28	-	Vágfalva	ind.	-	10:15	-	5:00	8:55	-	Okolicsné őrh.	ind.	*6:45	*11:11	-	*5:28	-	-									
Vychodna	>	-	10:25	-	5:11	9:05	-	Szt. I.-Pottornya mh.	>	6:52	11:17	-	5:34	-	Vychodna	>	-	10:25	-	5:11	9:05	-	Szt. I.-Pottornya mh.	>	6:52	11:17	-	5:34	-	-									
Király-Lehota mh.	>	-	10:42	-	5:29	9:22	-	Liptó-Ujvár.	>	6:59	11:23	4:11	5:41	-	Király-Lehota mh.	>	-	10:42	-	5:29	9:22	-	Liptó-Ujvár.	>	6:59	11:23	4:11	5:41	-	-									
Liptó-Ujvár.	>	-	10:50	12:48	5:42	9:30	-	Király-Lehota mh.	>	7:07	11:31	-	5:48	-	Liptó-Ujvár.	>	-	10:50	12:48	5:42	9:30	-	Király-Lehota mh.	>	7:07	11:31	-	5:48	-	-									
Sz. I.-Pottornya mg.	osobný vlak	-	10:55	-	5:48	9:35	-	Vychodna	>	7:26	11:48	-	6:06	-	Sz. I.-Pottornya mg.	osobný vlak	-	10:55	-	5:48	9:35	-	Vychodna	>	7:26	11:48	-	6:06	-	-									
Okolicsné őrh.	1-II.	-	*10:59	-	*5:53	*9:39	-	Vágfalva	>	7:37	12:00	-	6:18	-	Okolicsné őrh.	1-II.	-	*10:59	-	*5:53	*9:39	-	Vágfalva	>	7:37	12:00	-	6:18	-	-									
Liptó-Szt.-Miklós	érk.	7:35	11:05	1:01	6:00	9:45	-	Csorba	érk.	7:48	12:12	4:45	6:30	-	Liptó-Szt.-Miklós	érk.	7:35	11:05	1:01	6:00	9:45	-	Csorba	érk.	7:48	12:12	4:45	6:30	-	-									
Liptó-Tarnóc mh.	ind.	7:44	11:24	-	6:21	10:02	-	Menguszfalu őrház	ind.	-	*12:28	os. vlak	-	-	Liptó-Tarnóc mh.	ind.	7:44	11:24	-	6:21	10:02	-	Menguszfalu őrház	ind.	-	*12:28	os. vlak	-	-	-									
Kis-Olaszi mh.	>	7:55	11:33	-	6:30	10:11	-	Batizfalu	>	8:10	12:36	1-III.	6:51	-	Kis-Olaszi mh.	>	7:55	11:33	-	6:30	10:11	-	Batizfalu	>	8:10	12:36	1-III.	6:51	-	-									
Liptó-Tepla	>	8:03	11:39	Od Poprád-Felky do Kossice	6:36	*10:17	-	Poprád-Felka	érk.	8:20	12:45	5:10	7:00	-	Liptó-Tepla	>	8:03	11:39	Od Poprád-Felky do Kossice	6:36	*10:17	-	Poprád-Felka	érk.	8:20	12:45	5:10	7:00	-	-									
Lisztfalu őrh.	>	*8:12	*11:45	-	*6:42	*10:23	-	Szepes-Szombat őrh.	ind.	*8:38	-	*5:33	-	Lisztfalu őrh.	>	*8:12	*11:45	-	*6:42	*10:23	-	Szepes-Szombat őrh.	ind.	*8:38	-	*5:33	-	-	-										
Rózsahegy	érk.	8:26	11:55	1:30	6:47	10:30	-	Gánócz mh.	>	8:43	-	5:31	7:23	-	Rózsahegy	érk.	8:26	11:55	1:30	6:47	10:30	-	Gánócz mh.	>	8:43	-	5:31	7:23	-	-									
Rózsah. fonógyár	ind.	8:32	11:59	-	6:56	10:34	-	Schavnyik őrh.	>	8:54	-	*5:50	-	Rózsah. fonógyár	ind.	8:32	11:59	-	6:56	10:34	-	Schavnyik őrh.	>	8:54	-	*5:50	-	-	-										
Hrboltó őrh.	>	*8:39	*12:04	-	*7:00	-	-	Kaposztafalu	>	9:00	1:19	5:57	7:36	-	Hrboltó őrh.	>	*8:39	*12:04	-	*7:00	-	-	Kaposztafalu	>	9:00	1:19	5:57	7:36	-	-									
Gombás mh.	>	*8:48	*12:10	-	*7:06	*10:43	-	Hadusfalu őrh.	>	*9:09	-	*6:07	-	Gombás mh.	>	*8:48	*12:10	-	*7:06	*10:43	-	Hadusfalu őrh.	>	*9:09	-	*6:07	-	-	-										
Fenyőháza	>	8:58	12:16	*1:44	7:12	*10:49	-	Szepes-Sümegh őrh.	>	*9:15	-	*6:13	-	Fenyőháza	>	8:58	12:16	*1:44	7:12	*10:49	-	Szepes-Sümegh őrh.	>	*9:15	-	*6:13	-	-	-										
Sztankován őrh.	>	*9:03	*12:20	-	*7:16	*10:53	-	Igló	érk.	9:20	1:34	6:18	7:53	4:38	Sztankován őrh.	>	*9:03	*12:20	-	*7:16	*10:53	-	Igló	érk.	9:20	1:34	6:18	7:53	4:38	-									
Kralován	érk.	9:10	12:25	1:50	7:21	10:58	-	Márkusfalva	ind.	9:53	1:51	6:46	8:18	4:53																									